

Biuletyn Informacji Publicznej

Instytutu Pamięci Narodowej
Komisja Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu

Dane osoby z katalogu osób "rozpracowywanych"

Imiona: Tadeusz
Nazwisko: Kępa
Miejsce urodzenia: Łąka Górna
Data urodzenia: 03-04-1922
Imię ojca: Grzegorz
Imię matki: Joanna
Dodatkowe informacje:

Treść zapisów ewidencyjnych

Opis materiałów	Stan zachowania	Uwagi
Tadeusz Kępa ps. "Zisn" był kontrolowany operacyjnie przez PUBP/ PUdsBP w Bochni jako ujawniony żołnierz Narodowej Organizacji Wojskowej (NOW) oraz żołnierz organizacji kpt. Jana Dubaniowskiego "Salwy". Rozpracowanie zakończono i akta złożono 13.07.1955 w Archiwum Wydz. X WUdsBP w Krakowie pod dawną sygn. 2072/II. Materiały zostały zniszczone.	Akta o dawnej sygn. 2072/II nie zachowały się. Wpis na podstawie dokumentacji ewidencyjno-kartotecznej.	

Występuje w Charakterystyce nr 19, dot. organizacji Jana Dubaniowskiego ps. "Salwa", opracowanej w Wydz. "C" KWMO w Krakowie w latach 1975-1976. Akta zawierają kwestionariusz osobowy Tadeusza Kępy, który występuje jako żołnierz NOW oraz żołnierz organizacji niepodległościowej "Salwy", ujawniony w marcu 1947 przed PUBP w Bochni. Dowódca organizacji, do której należał T. Kępa, J. Dubaniowski ps. "Salwa", zaczął tworzyć lokalną strukturę Narodowych Sił Zbrojnych (NSZ) po nawiązaniu kontaktu z byłym dowódcą placówki AK w Lubomierzu Józefem Trutym ps. "Lis". Dubaniowski objął nad nią dowództwo 22.06.1945 roku. Określił wówczas trzy cele swojej organizacji: udaremnienie jakiegokolwiek działalności komunistycznej, przygotowanie terenu pod względem wojskowym na wypadek zbrojnego wystąpienia oraz udaremnienie pospolitego bandytyzmu. W dniu 11.11.1945 roku "Salwa" zarządził utworzenie nowego oddziału partyzanckiego, mającego na stałe kwaterować w lesie. W ten sposób powstał oddział partyzancki NSZ, używający nazwy "Żandarmeria". Zostały z niej wydzielone dwa pododdziały: "grupa północna", dowodzona początkowo przez Stanisława Dyląga ps. "Ślusarczyk", a po jego śmierci przez Eugeniusza Gałata ps. "Wiktor" oraz "grupa południowa", dowodzona początkowo przez Józefa Trutego ps. "Lis", a po jego śmierci przez ppor. Józefa Mikę ps. "Wrzos", który jednocześnie objął funkcję zastępcy "Salwy". Organizacja była niezwykle aktywna. Wg szacunków UB przez cały okres jej istnienia należało do niej 110 żołnierzy. Posiadała - zwłaszcza w początkowym okresie - całą sieć współpracowników, informatorów, łączników. Żołnierze "Salwy" dokonali 138 akcji zbrojnych. W marcu 1946 roku na "Żandarmerię" było założone rozpracowanie agenturalne krypt. "Groźny", wykorzystano do niego kilkunastu informatorów, jednak bez oczekiwanych rezultatów. W związku z tym komuniści skoncentrowali się na połączonych akcjach UB, MO oraz KBW przeciwko organizacji "Salwy". W dniu 14.03.1947 Jan Dubaniowski ujawnił się wraz z kilkudziesięcioma żołnierzami swojej organizacji, a do pozostałych wydał odezwę, wzywającą ich do ujawnienia. Mimo to UB wkrótce zaczęła represje. W tej sytuacji Dubaniowski w sierpniu 1947 ponownie utworzył oddział zbrojny, którego został dowódcą. "Salwa" zginął w potyczce z UB w Rudzie Kameralnej 27.09.1947 przy próbie przeniesienia oddziału na teren Beskidu Sądeckiego.

Akta o sygn. IPN Kr 074/19 (19/X).